

ע"פ 8047/16 - חמד עלי, רשיד חסארמה, המערער בע"פ 8565/16: אחמד בכרי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייט

ע"פ 8047/16

ע"פ 8565/16

לפני:
כבוד השופט ס' ג'ובראן
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט נ' סולברג

המערערים בע"פ 8047/16: 1. חמד עלי
2. רשיד חסארמה
המערער בע"פ 8565/16: 3. אחמד בכרי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בחיפה
בת"פ 38907-01-16 ובת"פ 42738-11-15 מיום
29.9.2016 שניתן על ידי השופטת ת' שרון-נתנאל

תאריך הישיבה: ג' בשבט התשע"ז (30.01.2017)

בשם המערערים בע"פ עו"ד עומר סנעאללה
8047/16:

בשם המערער בע"פ 8565/16: עו"ד תומר בן חמו

בשם המשיבה: עו"ד רחל זוארץ-לוי

עמוד 1

פסק-דין

השופט נ' סולברג:

1. המערערים הורשעו על-פי הודאותיהם בהסדר טיעון בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הם מערערים על חומרת עונשיהם.

2. מעשה שהיה כך היה: לאחר חצות ליל 5.11.2015 נהג ויסאם עזר (להלן: המתלון) במכונית טנדר טויוטה הילוקס בכפר בענה בדרך חזרה לביתו. המערערים ביחד עם שניים נוספים עמדו על כביש בסמוך לצומת הכנסיה בכפר, ובראותם את המכונית מתקרבת סימנו לנהגה, המתלון, לעצור. בסוברו כי הללו זקוקים לעזרה עצר המתלון את מכוניתו. אחד מן החמישה ניגש אל הדלת הקדמית הימנית של המכונית, פתח אותה, כיבה את מנוע המכונית, והוציא את המפתח. במקביל, שלושת המערערים ומעורב נוסף ניגשו לדלת הנהג, פתחו אותה והחלו להכות את המתלון באגרופים, בצוותא חדא, כשהוא יושב בכסא הנהג. בהמשך, הוציאוהו מהמכונית וכל החמישה המשיכו להכותו באגרופים, בבעיטות ובחפצים קהים בכל חלקי גופו. המערער 1 הוציא מכיסו חפץ קשה וחבט באמצעותו בראשו של המתלון מאחור. המתלון נפל, בני החבורה המשיכו להכותו בעודו שרוע על הרצפה. לאחר שהצליח להעמד על רגליו המשיכו להכותו, בבעיטות, באגרופים ובחפצים קהים. גם במכונית חבטו, באמצעות מקלות, והשליכו אבנים לעברה. עוברי אורח נחלצו לעזרתו של המתלון, פינו אותו לביתו של בן-דודו בקרבת מקום, כשחמשת בני החבורה ממשיכים במרדף בעקבותיו תוך כדי צעקות וקללות על רקע מוצאו הנוצרי. בהמשך פונה המתלון למרכז הרפואי בנהריה. נגרמו לו שבירים בעצמות האף, שבר בצלע, שפשופים בפנים, נפיחות סביב העיניים, כאבים במפרק הלסת, והגבלה קלה בפתיחת הפה.

3. על-פי הסדר הטיעון הודו המערערים בעובדות כתב אישום מתוקן, אך ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש. המערער 1 והמערער 2 נדונו ל-18 חודשי מאסר ולמאסר על-תנאי; המערער 3 נדון ל-24 חודשי מאסר ולמאסר על-תנאי. הוא חוייב גם בתשלום פיצוי כספי למתלון בסך של 25,000 ₪.

4. בית המשפט המחוזי נדרש בגזר הדין לפגיעה בערכים החברתיים המוגנים –זכות האדם לשלמות הגוף, כבוד האדם, תחושת הביטחון של הפרט ושלומו הציבור – ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירה: תקיפה בצוותא על-ידי מספר רב של משתתפים; שימוש בחפצים קהים; תקיפה ללא סיבה נראית לעין; אכזריות יתרה. בית המשפט שקל את הנזק הגופני והנפשי שנגרם למתלון, נזק למכוניתו ושאר כל פרטי העניין. שיקולים אינדיבידואליים הובאו בחשבון גם הם לגבי כל אחד מן המערערים, בהסתמך על תסקירי שירות המבחן ועדויות וראיות נוספות. סולחה שנעשתה נשקלה בגזירת הדין בתוך מתחם הענישה ההולם שנקבע בהתבסס על ההלכה הפסוקה בכגון דא – בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

5. בערעוריהם טוענים המערערים על חומרת העונש. בהתחשב בהודאותיהם, בקבלת האחריות, בהסכם הסולחה, בפיצוי הכספי, ובשאר נסיבות העניין, מן הראוי להקל בעונשים שהוטלו עליהם. המתלון התייצב בבית המשפט על מנת להבהיר כי אכן סלח למערערים, השתקם וכיום הוא מרגיש טוב. בני המשפחות נמצאים בקשר טוב ביניהם. מדובר במעידה ראשונה חד-פעמית של אנשים צעירים, שנתוניהם חיוביים, מעוניינים ללמוד ולעבוד, והם תורמים לחברה. עוד טענו המערערים על כך שלגבי אחד מבני החבורה הסתפק בית המשפט המחוזי בעונש של ששה חודשים בעבודות שירות, ועם מעורב נוסף לא מוצה הדין. ב"כ המערער 3 טען בנוסף גם על חסרון הכיס שבו נתונה משפחת המערער 3, על הקושי בתשלום הפיצוי הכספי ששיעורו גבוה, ועל כך שמשפחתו עקרה למקום מגורים אחר בניסיון לשפר את המצב

עמוד 2

הסוציאליזם הקשה שבו היא נתונה. המערער 3, לדברי בא-כוחו, התחבר לחברה שולית שהובילה אותו לביצוע מעשה העבירה. בתמצית: העונשים חמורים יתר על המידה, בהתחשב בנסיבות האישיות, בקבלת האחריות, ובכלל נסיבות העניין.

6. מנגד טענה ב"כ המשיבה שבחינת גזר הדין מעלה שבית המשפט המחוזי נקט אמת מידה דקדקנית, שקל את מכלול השיקולים הצריכים לעניין, התחשב בנסיבות האישיות של כל אחד ואחד מן המעורבים, עשה את האיזונים כמתחייב, וידע היטב להבחין ולמוד לכל אחד מן המעורבים את העונש הראוי לו. האירוע עצמו חמור ביותר, מסוכן, אכזרי, ומחייב ענישה קשה. בית המשפט המחוזי נדרש לשיקולים האישיים והמשפחתיים, שקיבלו את ביטויים בתסקירי שירות המבחן. חרף הודאותיהם במסגרת הסדר הטיעון התקשו המערערים בקבלת אחריות. לא בכדי הקל בית המשפט המחוזי בעונשו של מעורב אחר שלא ערער, בהיותו הצעיר שבחבורה, הסגיר את עצמו, הודה בשלב מוקדם, לקח אחריות, והאמור בתסקיר שירות המבחן בעניינו דיבר בעדו. לעומתו, המערער 3, לחובתו, עבר פלילי. גם אם העבר אינו מכביד מאד, אבל הצדיק הבחנה לחומרה בינו לבין האחרים, גם מפאת המסוכנות הצפויה ממנו. אכן, עם מעורב נוסף לא מוצה הדין, אך זאת בגלל שנמלט מאימת הדין. לכשיתפס, תעשה המשיבה למיצוי הדין גם עמו. בתמצית: המעשה חמור, תוצאותיו קשות, הענישה מידתית, אינדיבידואלית, והולמת.

7. שקלנו את טענות המערערים, ואת אלו שבאו בתשובה, ולא מצאנו עילה להתערב בגזר הדין. אותה תקיפה קשה ואכזרית באישון-ליל ללא כל סיבה נראית לעין, מחייבת ענישה מוחשית. זאת גם אם מדובר באנשים שמרביתם ללא עבר פלילי, ומנהלים אורח חיים נורמטיבי. למקרא גזר הדין של בית המשפט המחוזי עולה שנשקלו כל השיקולים הצריכים לעניין, לקולא ולחומרה, מתחם העונש שנקבע הולם, ועולה בקנה אחד עם ההלכה הפסוקה. העונשים שנגזרו לבסוף על כל אחד מן המעורבים, על-פי אבני הבניין שלפי תיקון 113 לחוק העונשין, הריהם מדודים ושקולים; כל אחד, כפי הראוי לו על-פי נסיבותיו. כך גם לגבי החיוב בפיצוי הכספי. לא התעלמנו מן הסולחה שנעשתה, גם לא מאפיקי השיקום, ושאר נסיבות העניין. יש לקוות כי המערערים יחזרו למוטב אחרי ריצוי עונשיהם, ישובו להיות אזרחים גונים ומועילים.

8. אשר על כן החלטנו לדחות את הערעורים.

המערערים 1 ו-2 יתייצבו לריצוי עונש המאסר בימ"ר קישון ביום 20.2.2017 בשעה 09:00. על המערערים 1 ו-2 לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיין מוקדם עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים 08-9787336 או 08-9787337.

ניתן היום, ט' בשבט התשע"ז (5.2.2017).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט